

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

20

აგვისტო,

2018

წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე - ლელა ნოზაძე,
სხდომის მდივანი - სოფიო ჩოხელი,

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნ----- ჯ-----ძე,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ვ-----ი ჟ-----ს ძე ჩ-----ი, დაბადებული 1-----ს, პირადი
N5-----, საქართველოს მოქალაქე, ნასამართლობის არ მქონე,
რეგისტრირებული ქ----- და ფაქტობრივად მცხოვრები ქ-----
ში,

ადვოკატი - ნ----- ო-----,

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის
პირველი ნაწილით;
სხდომის სახე - ღია,

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო

ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ დადგენილად ცნო, რომ 2018 წლის 26 ივნისს, დაახლოებით

23:05 საათზე, ვ-----ი ჩ-----ი იმყოფებოდა ქ-----
-----“ მიმდებარე ტერიტორიაზე, რა დროსაც ყოფილ მეუღლეს ლ-----
--ეს, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ ყოფნისას, ურთიერთშელაპარაკების
ნიადაგზე მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ დაარტყა ხელი სახის
არეში და ფეხი მუცლის არეში, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა
ფიზიკური ტკივილი.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილის „დ“ პუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად
მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება და ფაქტი, რომელზეც მხარეები
შეთანხმდებიან.

მხარეებმა წარდგენილი მტკიცებულებები გახადეს უდავოდ, რაც
სასამართლოს მიერ მიღებული იქნა გამოკვლევის გარეშე.

სტრასბურგის სასამართლო მიიჩნევს, რომ ზოგიერთ საპროცესო უფლებაზე
უარის თქმა არ შეიძლება ჩაითვალოს კონვენციის მე-6 მუხლის დარღვევად.
სასამართლო შენიშნავს, რომ უფლებაზე უარის თქმა, კონვენციის
მიზნებიდან გამომდინარე ეფექტიანი რომ იყოს, აუცილებელია
განხორციელდეს აშკარა ფორმით და ასევე, უზრუნველყოფილი იყოს
მინიმალური დაცვის გარანტიები. ამასთან დამატებით უფლებებზე უარის
თქმა არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს საჯარო ინტერესს.

მტკიცებულების შეფასების თავისუფლების პრინციპიდან გამომდინარე,
რომლის თანახმად, არცერთ მტკიცებულებას არ გააჩნია წინასწარ
დადგენილი ძალა, ბრალდებულის აღიარება შეიძლება შემაჯამებელ
გადაწყვეტილებას დაედოს საფუძვლად მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც
ის დასტურდება საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებების ერთობლიობით, რაც
საკმარისია გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის დაკმაყოფილებისათვის.
საკმარისად მიიჩნევა მხოლოდ ისეთი მტკიცებულებების ერთობლიობა,
რომელთა პირველწყაროს წარმოადგენს არა მხოლოდ ბრალდებულის
აღიარება, არამედ ბრალდებულის ჩვენებისაგან დამოუკიდებელი სხვა
მტკიცებულებითი ინფორმაციის წყაროები.

ვ-----ი ჩ-----მა სასამართლო სხდომაზე თავი სრულად ცნო დამნაშავედ

წარდგენილ ბრალდებაში და დაეთანხმა მხარეთა მიერ უდავოდ გამხდარი მტკიცებულებებით დადგენილ ფაქტებს.

სასამართლო თვლის, რომ ბრალდებულის აღიარება დანაშაულის ჩადენის შესახებ სრულად თავსებადია, როგორც დაზარალებულ ლ-----ის გამოკითხვის ოქმით, ასევე გ----- ს-----ის, მ-----ს გამოკითხვის ოქმებით, ბრალდებულ ვ-----ი ჩ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, ბრალდებულის დაკავების ოქმით, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით, ტრასოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით, ამოღების ოქმებითა და ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულებით დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებთან, რომელთა შეფასებით, სასამართლო თვლის, რომ ვ-----ი ჩ-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ვ-----ი ჩ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული. დამამძიმებელი გარემოება საქმის მასალებით არ არის დადგენილი.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ ვ-----ი ჩ-----ის რესოციალიზაციისათვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის სასჯელის სახედ უნდა დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც ჩაეთვლება პირობით მსჯავრად, იმავე გამოსაცდელი ვადით. მასვე, საქართველოს სსკ-ის 52¹-ე მუხლის თანახმად 1(ერთი) წლის ვადით შეეზღუდება იარაღთან დაკავშირებული უფლებები.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 267-269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე, 292-293-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ვ-----ი ჩ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის

კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩათვალოს პირობით მსჯავრად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი;

მასვე, საქართველოს სსკ-ის 52¹-ე მუხლის თანახმად 1(ერთი) წლის ვადით შეეზღუდოს იარაღთან დაკავშირებული უფლებები;

ვ-----ი ჩ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 27 ივნისიდან - 2018 წლის 13 აგვისტოს ჩათვლით პერიოდი;

გაუქმდეს ვ-----ი ჩ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო და მოეხსნას საქართველოს სსკ-ის 199-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად დაკისრებული ვალდებულება, რომლითაც აკრძალული აქვს დაზარალებულ ლ-----ესთან და მის საცხოვრებელ სახლთან მიახლოება.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლის შესაბამისად, მსჯავრდებულ ვ-----ი ჩ-----ის ყოფაქცევაზე კონტროლი დაევალოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულ ორგანოს (პრობაციის ბიუროს) - მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ნივთიერი მტკიცებულება:

- დაზარალებულ ლ-----ისაგან ამოღებული მაისური, რომელიც ინახება ძ-----, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს.
- ვ-----ი ჩ-----ისაგან ამოღებული ავტომანქანა გასაღებით, რომელიც დროებით შესანახად გადაეცა დაზარალებულს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს.
- 1 (ერთი) ცალი ელექტრონული დისკი, რომელიც ინახება ძ-----, დაერთოს საქმეს მისი შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და მისი გასაჩივრება

შეიძლება 1(ერთი) თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე :

/ლელა ნოზაძე/